ACTES DE LES SESSIONS DEL PLE DE L'AJUNTAMENT CORRESPONENTS AL DIA 16/11/2004

ACTA DE SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Identificació de la sessió

Núm. : 11/2004
Caràcter: extraordinari
Data: 16 de novembre de 2004
Horari: de 18,05 a 20,35 hores
Lloc: saló de sessions de la casa de la vila

Hi assisteixen:

ALCALDE-PRESIDENT: Il.lm. Sr. Marcel Esteve i Robert

REGIDORS I REGIDORES (per ordre alfabètic):

- Àngela Agramunt i Andreu
- Francisco Álvarez i Vázquez
- Otger Amatller i Gutiérrez
- Àssen Cámara i Pérez
- Josep Colomé i Ferrer
- Josep Maria Figueras i Pagès
- Fernando García i González
- Anna Girona i Alaiza
- Xavier Lecegui i Ruano
- Joan Pareta i Papiol
- Josep Ramon i Sogas
- Joan Recasens i Rosell
- Patrocinio Recober i Caballé
- Pere Regull i Riba
- Joan Ríos i Rallé
- Francisco M. Romero i Gamarra
- Aureli Ruíz i Milà
- Lourdes Sánchez i López
- Emília Torres i Miralles
- Ramon Nonat Xena i Pareta

Assisteixen per tant a la sessió tots els membres de la corporació.

És present el secretari de l'Ajuntament, Francesc Giralt i Fernàndez, i també l'interventor general Antoni Peiret de Antonio.

Desenvolupament de la sessió

Es fa esment del fet que l'alcalde ha convocat aquesta sessió extraordinària del ple arran de la sol·licitud presentada pels sis regidors del grup de CiU, pel regidor del grup del PP i pel regidor del

grup de la CUP, amb la finalitat que l'equip de govern expliqui determinades qüestions relatives a la base de muntatge de via de Vilafranca del Penedès.

D'acord amb l'ordre del dia, els punts que s'han de tractar són els següents:

1. Informe i aclariments sobre la data en què va conèixer l'equip de govern la decisió d'instal·lar la base de muntatge a Vilafranca.
2. Informe i aclariments de l'equip de govern sobre la documentació que va rebre al gener de 2004 en relació amb la base.
3. Explicació i aclariments de l'equip de govern sobre les actuacions dutes a terme quan va sortir a la llum pública la informació en el sentit que es volia adjudicar la construcció de la base.
4. Justificacions i aclariments sobre el fet d'haver-se trigat tres mesos, des de l'acord de ple de març de 2004, per a presentar al·legacions a la base de muntatge.
5. Explicació i aclariments sobre la inexigència del compliment dels requisits legals quant a la tramitació del projecte.
6. Explicacions i aclariments sobre les raons del fet que es consentís l'inici de les obres abans de la signatura d'un conveni que es fes ressò de determinades exigències.
7. Acord sobre les responsabilitats polítiques que resultin de l'actuació de l'equip de govern.

Sobre les raons de la petició de celebració d'aquest ple extraordinari, Pere Regull (CiU) afirma que les causes de la petició són evidents. Se situa a Vilafranca una gran infraestructura que és negativa, i valia la pena lluitar-hi en contra. L'assumpte ha unit tots els diversos grups de l'oposició, i en aquesta qüestió l'equip de govern no ha donat informació i ha adoptat postures d'engany i d'ineptitud, com ho demostra el fet que no es presentessin els recursos adients ràpidament, tal com havia acordat el ple. Les obres ja han començat i, malgrat l'aturada temporal per raons arqueològiques, s'han repres, i cal saber què ha passat i mirar de solucionar encara el problema si és possible.

Otger Amatller (CUP) invoca les mateixes raons. Ha mancat informació, la qual cosa espera que es resolgui; la CUP sempre ha intentat dialogar, però arran de tot això ha perdut la confiança en el grup Socialista. Desitja que la situació es redreci, i que l'Ajuntament presenti recurs davant dels Tribunals.

Josep Ramon (PP) s'afegeix als arguments dels seus predecessors en l'ús de la paraula. Destaca que l'equip de govern ha actuat incorrectament, i a més amb el temps ha anat canviant de postura sense donar explicacions.

Tot seguit, es llegeix una comunicació escrita que l'equip de govern fa arribar al ple, la qual segons manifesta l'alcalde dóna contestació als punts plantejats pels sol·licitants del ple extraordinari.

El text de la comunicació és el següent:

COMUNICACIÓ DE L'EQUIP DE GOVERN AL PLE MUNICIPAL, SOBRE LA CONSTRUCCIÓ D'UNA BASE DE MUNTATGE DE VIA A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

En relació amb el procés de construcció d'una base de muntatge (i posteriorment de manteniment) al terme municipal de Vilafranca del Penedès, l'equip de govern de l'Ajuntament desitja contribuir a l'aclariment de la situació generada i vol fixar la seva postura, d'acord amb els punts següents:

1) El dia 15 de setembre de 1999 la Secretaria d'Estat d'Infraestructures va aprovar l'expedient d'informació pública i definitivament l'estudi informatiu de la Línia d'Alta Velocitat (subtram Lleida-Martorell). En aquesta documentació no es fa esment de la implantació d'una base de muntatge de via a Vilafranca.

2) La resolució del GIF per la qual s'anuncia la licitació per concurs del contracte del projecte constructiu de la base de muntatge es va publicar al BOE el dia 5 de gener de 2004. És en el mes de gener de 2004 que els membres de l'equip de govern tenen notícies del propòsit d'instal·lar una base de muntatge; en el mateix mes de gener l'Ajuntament va rebre informalment uns plànols i uns documents que feien referència a la base de muntatge, sense que la documentació esmentada constitueixi, però, el projecte constructiu de l'obra.

3) Immediatament després, i concretament el dia 14 de gener de 2004, en el decurs d'una sessió de la Comissió Informativa de Desenvolupament de la Ciutat a la qual van assistir representants de tots els grups municipals, es va informar del fet que s'havia tingut notícia del propòsit d'instal·lar una base de muntatge de via. Es va informar de la ubicació pretesa i dels diferents detalls que es desprenien de la documentació tècnica i incompleta que s'havia obtingut informalment. En conseqüència, és l'equip de govern el que ja des del primer moment pren la iniciativa de posar a disposició dels diferents grups municipals tota la informació al seu abast.

4) Amb motiu de la reunió de la comissió de seguiment del conveni per al cobriment de les infraestructures ferroviàries a Vilafranca, celebrada el 2 de març de 2004, es va demanar verbalment informació sobre la base de muntatge. Posteriorment, el dia 5 de març de 2004, l'alcalde va adreçar un escrit al Director General de Ferrocarrils, tot dient que s'havia tingut coneixement de la intenció del Ministeri i del GIF de construir a Vilafranca la base de muntatge, i que s'havien convocat els propietaris per a l'aixecament de les actes prèvies a l'ocupació dels terrenys en el marc del procediment expropiatori. L'escrit de l'alcaldia especificava que era necessari un projecte que possiblement s'havia de sotmetre a avaluació d'impacte ambiental, i el mateix escrit demanava la remissió a l'Ajuntament del projecte constructiu i l'emissió d'un informe sobre si era necessària legalment l'avaluació ambiental i, si ho era i s'havia fet, que se'n trametés un exemplar.

La resposta a aquesta demanda fou la tramesa a l'Ajuntament el dia 30 de març de 2004 no del projecte, sinó de dos plànols esquemàtics relatius a la base de muntatge. Davant d'aquest fet, el dia 6 d'abril de 2004 es va enviar un altre escrit de l'alcaldia al llavors Director General de Ferrocarrils Manuel Niño, interessant la remissió del projecte constructiu complet i de la seva data i forma d'aprovació (informació pública, publicació oficial, etc.). També es demanava una entrevista per aclarir les diferents qüestions relatives a la base de muntatge, especialment tenint en compte el rebuig que la infraestructura genera a l'Ajuntament i a la societat.

5) Després d'una sessió de la Junta de Portaveus amb la finalitat de tractar l'assumpte, en el ple ordinari de 16 de març de 2004 es va aprovar per unanimitat una moció de tots els grups municipals, en contra de la instal·lació a Vilafranca de la base de muntatge i demanant que es presentessin els recursos administratius i jurisdiccionals adients "per tal de posar tots els entrebancs possibles a l'avenç administratiu del projecte".

6) Arran d'aquest acord, i atès que l'Administració de l'Estat continuava sense lliurar el projecte a l'Ajuntament i sense informar sobre la seva tramitació, es van fer les gestions adients i es va esbrinar que el projecte constructiu havia estat aprovat pel Secretari d'Estat d'Infraestructures el 18 de novembre de 2003. Com ja s'ha explicat,

aquesta dada s'ignorava fins llavors, perquè la resolució d'aprovació del projecte no es va publicar ni es va notificar mai a l'Ajuntament. No va existir tampoc cap tràmit d'informació pública ni de consulta a l'Ajuntament.

7) Tenint en compte que el projecte, segons es va saber a finals de març, havia estat aprovat legalment o il·legalment per resolució de 18 de novembre de 2003, l'única via d'impugnació que es va considerar viable va ser sol·licitar la revisió d'ofici de l'esmentada resolució. La sol·licitud de revisió d'ofici es va preparar immediatament, i va ser signada el dia 10 de juny de 2004. L'escrit, després de reiterar l'oposició municipal a la base de muntatge, demanava que la resolució d'aprovació del projecte es declarés nul·la de ple dret, perquè no s'havia seguit el procediment d'avaluació d'impacte ambiental, no s'havia tramès a l'Ajuntament a efectes d'informe ni s'havia sotmès tampoc a informació pública.

Cal dir que el fet que l'escrit no se signés fins al dia 10 de juny de 2004 obeeix fonamentalment al fet que es volia intentar dialogar amb els nous responsables del Ministeri i del GIF, ja que cal recordar que en aquella època s'estava portant a terme el relleu de càrrecs derivat dels resultats de les eleccions generals de març de 2004.

Tot i així, l'alcaldia i l'equip de govern van continuar mantenint la seva oposició a la base de muntatge. Fins i tot cal dir que es van intentar obstaculitzar les actes prèvies d'ocupació corresponents a l'expropiació dels terrenys; així, el primer intent d'aixecament de les actes es va haver de suspendre per la negativa de l'alcaldia a signar les actes, les quals es van aixecar en una segona convocatòria, signant-les el regidor d'Urbanisme per imperatiu legal, i fent constar l'oposició municipal al projecte i la seva queixa rotunda per la manca d'informació rebuda.

D'altra banda, legalment resultava irrellevant que la sol·licitud de revisió d'ofici es presentés en el mes de març o en el mes de juny de 2004.

8) És clar, a la vista del que s'ha expressat, que l'equip de govern va exigir en tot moment, quan va tenir els primers indicis o notícies, que la tramitació del projecte s'ajustés a la legalitat vigent. Precisament va sol·licitar que la resolució aprovatòria del projecte es declarés nul·la pel fet d'haver-se prescindit totalment del procediment establert.

9) La sol·licitud de revisió d'ofici de la resolució aprovatòria del projecte no ha estat contestada, raó per la qual legalment l'Ajuntament pot entendre desestimada la seva petició des del mes de setembre de 2004. D'acord amb la llei, l'Ajuntament encara disposa fins al mes de març de 2005 per a recórrer en via judicial contenciosa administrativa.

Per tant, no s'ha deixat escapar cap oportunitat de recórrer, perquè la sol·licitud de revisió d'ofici es va presentar i la via judicial és encara a hores d'ara oberta. D'altra banda, no es va poder recórrer immediatament la resolució aprovatòria del projecte de 18 de novembre de 2003, perquè la seva existència, com la del mateix projecte, es desconeixia, ja que mai va ser publicada, consultada ni notificada.

10) L'Ajuntament no ha consentit l'inici de les obres, perquè no estava en disposició de fer-ho, especialment tenint en compte que es tracta d'una infraestructura que d'acord amb la llei no es troba subjecta a llicència municipal. S'ha de remarcar que quan s'ha

tingut coneixement d'alguna circumstància que legalment sí que permet la suspensió de les obres, com és l'existència de jaciments arqueològics, les obres s'han aturat amb celeritat, i això fins que es doni compliment a la normativa sobre el patrimoni cultural vigent.

11) Encara que s'entengui que el projecte no va ser tramitat correctament per part del Ministeri, la qual cosa ha estat denunciada per l'equip de govern en nom de l'Ajuntament, és obvi que la declaració de nul·litat de la resolució d'aprovació l'ha de fer el mateix Ministeri o els Tribunals de Justícia. L'Ajuntament, per molta raó que cregui que té, no pot unilateralment entendre que el projecte és il·legal i impedir-ne l'execució, ja que això vulneraria les normes més elementals de l'Estat de dret. La realitat és que la Secretaria d'Estat va aprovar, encara que sigui amb les greus irregularitats que el mateix Ajuntament ha denunciat, un projecte, i no està a l'abast de l'Ajuntament paralitzar-lo.

12) Una postura legítima, però probablement poc efectiva, seria impugnar el projecte per la via judicial. Ara bé, la interposició d'un recurs contenciós administratiu no impedeix l'execució del projecte i de les obres, i en casos similars els Tribunals gairebé sistemàticament rebutgen les mesures cautelars consistents en la suspensió de l'executivitat. Per tant, el seguiment de la via judicial comportaria obtenir una sentència favorable o contrària ferma no abans de quatre o cinc anys, quan l'obra hauria finalitzat i seria impossible retornar els terrenys al seu estat originari.

Davant d'aquesta situació l'equip de govern, tot reitrant la seva oposició a la construcció de la base de muntatge, entén que s'ha de continuar en la línia endagada d'intentar arribar a un acord amb el Ministeri i el GIF que condueixi a la subscripció d'un conveni en virtut del qual:

- Es redueixi la superfície que ocuparà la base, passant a 11 hectàrres en un primer moment i a no més de 7 hectàrees quan la base de muntatge esdevingui base de manteniment.

- Es potenciï la integració paisagística de la base en el seu entorn.

- Sigui tècnicament viable, quan la base esdevingui de manteniment, ubicar a la zona una estació de viatgers per a trens regionals.

- Es posin a disposició de l'Ajuntament els terrenys sobrers com a conseqüència de la reducció de superfície.

- Existeixi un compromís d'estudiar la implantació en el futur d'una estació de trens regionals a Vilafranca. Si no fos possible ubicar-la a la zona de l'actual estació de RENFE, la qual no hauria de desaparèixer en cap cas, se situaria al costat de la base de manteniment de la Línia d'Alta Velocitat.

13) És un fet notori i comprovable que des del moment en què l'equip de govern va conèixer la intenció de construir la base de muntatge a Vilafranca ha celebrat diferents reunions, tant a Vilafranca com a Madrid, amb les persones responsables del GIF, expressant la seva oposició a la infraestructura i, finalment, quan s'ha detectat que la decisió era irreversible, apostant per minimitzar-ne l'impacte i aconseguir avantatges per a la vila.

14) En definitiva, l'equip de govern municipal ha actuat en tot moment des de la transparència. Des que va tenir coneixement de les intencions del Ministeri i del GIF, es va oposar a la iniciativa, va demanar la informació necessària i va exercitar les accions adients. En la situació actual, la construcció de la base de muntatge és ja irreversible per causes alienes a l'Ajuntament, i des de la responsabilitat de govern el que s'ha d'intentar és que l'obra causi el menor impacte possible, i alhora que quedin obertes de bat a bat les portes per aconseguir en el futur l'objectiu de disposar a Vilafranca d'una estació de trens regionals, aprofitant els corredors d'infraestructures ja existents i fent una aposta ferma pel transport públic i pel progrés del municipi i de la comarca i dels seus ciutadans i ciutadanes.

L'alcalde Marcel Esteve afirma que l'assumpte és complex, i per això s'ha donat lectura a aquest escrit, del qual se'n passa còpia a tots els grups municipals i als mitjans de comunicació.

Pere Regull (CiU) agraeix l'escrit, tot i que dissenteix d'alguns dels seus punts, i reclama una contesta i un debat sobre tots els aspectes continguts en la petició de convocatòria del ple extraordinari. Contesta l'alcalde Marcel Esteve que l'escrit llegit i tramès contesta ja tots els punts plantejats, i resta obert als aclariments que calguin.

Pere Regull (CiU) pregunta quan va tenir coneixement l'equip de govern de la intenció de construir la base de muntatge, i contesta Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) que l'escrit ja ho indica, sense que vulgui entrar en una mena d'interrogatori o de procés inquisitorial.

Otger Amatller (CUP) afirma que la petició de ple extraordinari conté uns punts concrets, i que són necessàries respostes també concretes, ja que el document llegit no ho aclareix tot. Demana també saber quan es va tenir coneixement de l'assumpte de la base de muntatge.

L'alcalde Marcel Esteve recorda que ell ha de decidir com es fa el debat, d'acord amb la llei, i sobre la data del coneixement el regidor Josep Colomé dóna lectura a l'apartat 2 de la comunicació (gener de 2004).

Sobre aquesta qüestió de la data de coneixement, Otger Amatller (CUP) afirma que en un BOE de novembre de 2002 ja apareix un anunci al respecte, i Pere Regull (CiU) manifesta que en el mes de març de 2004 l'equip de govern va negar tenir notícies de l'assumpte, mentre que el Govern de l'Estat va expressar en el Congrés dels Diputats que havia tramès documents sobre la base de muntatge a l'Ajuntament en el mes de gener de 2004. Regull considera que si en el mes de gener de 2004 ja es tenien notícies, no s'havia d'haver signat en el mes de febrer el conveni amb el Ministeri i el GIF sobre el soterrament i el cobriment del ferrocarril; a parer seu, s'hagués hagut d'adoptar una postura de força, i posar sobre la taula l'assumpte de la base de muntatge. Per la seva banda, Josep Ramon (PP) diu que la memòria del projecte manifesta que es va demanar informació tècnica a l'Ajuntament (Empresa d'Aigües), tot enviant-se documents dels quals es podia deduir l'emplaçament i l'extensió de la base. Ramon recorda que quan el tema va sortir a la llum pública en el mes de gener de 2004 Marcel Esteve (llavors encara no alcalde) va declarar als mitjans de comunicació (o així almenys es va recollir) que s'havia parlat en algun moment d'un magatzem de vies i que la base podia ser l'embrió d'una futura estació de trens regionals, de la qual cosa es pot desprendre que el govern municipal en aquell moment valorava positivament la infraestructura.

Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) afirma que els documents (plànols) que la CUP va fer públics l'estiu passat no estaven amagats, i que van ser lliurats amb normalitat per un tècnic municipal. En les converses a les quals ell (i Marcel Esteve) va assistir sobre el conveni per al soterrament i cobriment de les vies no es va parlar mai de la base de muntatge; per la seva banda, l'anterior alcalde Joan Aguado, i els antics regidors Josep Soler i Jordi Cuyàs li han expressat no haver tractat mai de l'assumpte, i ell se'ls creu. Afirma Josep Colomé que el PP, a través de la diputada Dolors Montserrat, va donar suport a la postura de l'Ajuntament sobre el cobriment, i ella pot corroborar que en les converses (hi va assistir) no es va tractar de la base de muntatge. D'altra banda, afirma que l'anterior Ministre Alvarez-Cascos, del PP, adoptava una actitud de total secretisme vers tots els ajuntaments.

Josep Ramon (PP) insisteix en què el setmanari "El 3 de Vuit" va recollir unes declaracions de Marcel Esteve en el sentit que s'havia parlat d'un magatzem de vies. Contesta l'alcalde Marcel Esteve que l'edició del setmanari de la qual es parla és de 9 de gener de 2004; és en aquells dies quan ell s'assabenta de l'assumpte, i el llavors alcalde Joan Aguado li va manifestar que, més enllà d'alguns comentaris, no es va parlar mai de la construcció d'una base de muntatge a Vilafranca. Tot va néixer arran d'una nota de premsa del GIF sobre inversions a Catalunya que parlava d'inversions a Vilafranca, i quan el periodista va demanar informació es van fer gestions per veure què hi havia del cert. A més, Marcel Esteve afirma que ja el dia 14 de gener es va explicar la qüestió a tots els grups municipals en el si d'una Comissió Informativa.

Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) afegeix que al marge de les voluntats, a vegades hi ha coses que vénen imposades, i la base de muntatge és una imposició del GIF i de l'Estat. L'equip de govern s'ha manifestat en contra de la base i ha fet accions, però davant l'evidència que la base tira endavant no és útil només cridar i presentar recursos sense efectivitat pràctica, com ho demostra el cas d'un municipi veí en el qual malgrat els recursos s'ha fet l'AVE i l'aqueducte, sense que la dura posició adoptada hagi servit per a negociar en millors condicions. Cal oposar-se a la base, però si com sembla no es pot aturar s'ha de negociar un conveni que redueixi la superfície ocupada, minimitzi l'impacte, permeti la futura implantació d'una estació de trens regionals, etc. A parer de Josep Colomé, no ajuda a l'èxit de la negociació prendre postures radicals d'oposició frontal.

Pere Regull (CiU) manifesta que no s'està contestant a allò que es pregunta. El conveni sobre el cobriment del ferrocarril es va signar el 9 de febrer d'enguany, quan des de feia un mes se sabia que s'instal·laria la base a Vilafranca, i el que s'havia de fer era pressionar en contra de la base. Afirma que en la Comissió Informativa de gener no es va informar de l'assumpte, i la informació es va demorar fins a una junta de portaveus de març, quan es va afirmar a més que no es disposava de documentació. Regull manifesta que en una nota de premsa municipal de 10 de març de 2004 es diu que no s'ha rebut documentació, i en una altra nota de premsa del GIF s'expressa que l'assumpte havia estat tractat en una reunió de la comissió de seguiment del conveni. Hi va haver un primer engany fins a març de 2004, i un altre fins que en el mes de juliol apareix una còpia de la memòria del projecte, i pregunta novament les raons per les quals no es va abordar el problema abans de signar el conveni.

L'alcalde Marcel Esteve manifesta que el tema apareix en un setmanari el 9 de gener, i que digui el que digui el senyor Regull s'en va informar a la Comissió Informativa del mateix mes de gener, sense voler amagar res. El dia de la signatura del conveni es va

demanar informació sobre la base, i l'Ajuntament va ser emplaçat a una reunió posterior. Afirma que l'equip de govern va prendre postura en contra de la base, va expressar protestes i es va negar inicialment a signar les actes de l'ocupació dels terrenys, tot insistint a més en la necessitat de disposar de tota la informació que el Ministeri negava. Fa referència a les imposicions que han patit molts municipis, sense donar-se la possibilitat de negociar, i recorda que en el mes de desembre de 2000 un ple extraordinari de l'Ajuntament va aprovar per unanimitat (també CiU) una moció condemnant la manca de transparència en la qüestió del tren d'alta velocitat i reclamant una estació de trens regionals per Vilafranca. Interessava tenir informació, i després s'ha treballat molt per modificar el projecte en un sentit més favorable, la qual cosa s'ha aconseguit.

Pere Regull (CiU) manifesta que es pot concloure que en el mes de gener es va rebre documentació sobre la base i que en el mes de febrer es va signar el conveni sense pressionar, per negar després en el mes de març saber-ne res. Si l'alcalde i l'equip de govern no han fet bé les coses s'ha de saber i fer públic.

Otger Amatller (CUP) reitera la seva pregunta sobre si coneixia l'equip de govern la informació apareguda en un BOE de novembre de 2002 sobre la base de muntatge, i Josep Colomé afirma que no se'n tenia coneixement. Amatller lamenta que no es faci un seguiment del BOE, i pregunta perquè no es va mostrar la documentació des de gener fins a juliol de 2004 (quan la CUP la va anar a buscar), tot dient que mentre en les Comissions Informatives sovint s'exhibeixen plànols diversos aquests no es van exhibir mai. Josep Colomé contesta que una persona (no Otger Amatller) va demanar informació i se li va proporcionar tot allò de què es disposava, especificant-se a més que no es tractava de cap projecte. El projecte es va anar a buscar després a Madrid, i Colomé afirma que el conveni sobre el cobriment i el soterrament del tren va ser un gran èxit per Vilafranca; després de signar-se, es va demanar informació sobre la base i l'equip de govern s'hi va oposar, tractant-se però d'assumptes diferents.

Pere Regull (CiU) afirma que queda clar que en el mes de gener es tenien ja les dades, i que l'assumpte de la base s'havia de comentar abans de signar el conveni, destacant que segons la foto publicada en el moment de la signatura Marcel Esteve estava content. Sorprèn també que en el mes de març l'Ajuntament fes una nota de premsa dient que no disposava de documentació, quan la memòria que es tenia descrivia l'emplaçament, la superfície aproximada, les obres necessàries, etc. Malgrat tot, no es va informar de res als grups municipals, i fins al mes de juliol no es va anar a buscar el projecte complet.

L'alcalde Marcel Esteve afirma que, després de totes les dificultats, quan va poder signar el conveni que permet el soterrament i el cobriment de les vies estava, efectivament, content. És un èxit per Vilafranca perquè permetrà la transformació del municipi, i obeeix a l'esforç de tots (inclosa CiU en el seu moment) encara que li sàpiga greu a Pere Regull. El conveni fa viable el cobriment de la via i l'obtenció de noves superfícies per a serveis, vials, zones verdes, etc. Va ser un mèrit dels 21 membres del consistori anterior, d'altres persones i un gran dia per a Vilafranca. Marcel Esteve afirma que és fals que el conveni tingués la contrapartida de la instal·lació de la base de muntatge.

Patro Recober (grup Socialista, PSC-ICV) lamenta que el debat sigui una espècie de cerimònia de la confusió. Des de l'oposició es pretén dir que si les coses s'haguessin fet d'una altra manera s'hauria aturat la base de muntatge, i això no és veritat i s'ha de

deixar clar. No es pot defensar que hem d'aturar les obres i presentar recursos i més recursos i, alhora, exigir que se signi un conveni satisfactori per a Vilafranca, ja que la signatura d'un conveni passa per mantenir una postura ferma però una relació cordial. En el moment de la signatura del conveni no es podia pressionar, i aquest conveni va ser un èxit (el més gran del mandat municipal anterior) i no una càrrega.

Pere Regull (CiU) es mostra favorable al cobriment, però afirma que el conveni no era un paradís. Les parts van negociar, i l'assumpte de la base s'havia d'haver posat sobre la taula.

Otger Amatller (CUP) manifesta que cal explicar els fets per valorar els possibles enganys als grups municipals i als ciutadans. La nota de premsa municipal de març afirma que no es disposa de res, quan des de gener es disposava d'informació (documents) més o menys important.

Francisco Romero (grup Socialista, PSC-ICV) recorda que un representant de l'anterior Govern de la Generalitat (CiU) va acompanyar sempre l'alcalde en les converses a Madrid, i si s'hagués parlat de la base ho sabria. La informació rebuda no era un projecte, i no es va considerar que fos una informació rellevant per a facilitar-la. Romero manifesta que s'ha tingut un gran èxit amb el cobriment de les vies (molts altres no ho han aconseguit) i ara es vol menysprear la gestió feta amb l'argument d'una base de muntatge que ocupa una ínfima part del sòl no urbanitzable del municipi. El govern municipal s'ha oposat a la base, però ens l'han imposada de males maneres i ara es tracta de negociar per reconduir la qüestió i aconseguir a més la tan necessària estació de trens regionals. No es pot compartir la postura de CiU, que diu no a tot i que no se sap quin model de Vilafranca té.

Pere Regull (CiU) manifesta que avui parlem de la base de muntatge i no d'altres assumptes. Recorda que el mateix tècnic de la Generalitat que acompanyava l'alcalde a Madrid és el que ve ara a donar classes magistrals sobre la impossibilitat d'ubicar l'estació de trens regionals en el lloc de l'actual, i l'equip de govern ni tan sols va contractar un tècnic competent en la matèria que l'assessorés; els tècnics municipals poden ser bons, però no són experts en qüestions ferroviàries com ells mateixos han reconegut. CiU dóna suport al 95% dels dictàmens proposats per l'equip de govern, però no pot dir que sí a tot.

Josep Ramon (PP), respecte del fet que es tingués coneixement dels fets en el mes de gener, destaca la possible contradicció consistent en què segons la memòria del projecte l'Ajutament havia estat consultat (respecte de les afeccions de serveis) molt abans, i es pregunta per les causes de no haver fet res llavors davant d'una informació que era rellevant. D'altra banda, a parer seu el conveni per al cobriment va ser positiu, la negociació constructiva és positiva i l'oposició dura és sovint inútil.

L'alcalde Marcel Esteve recorda que en el seu moment la Generalitat (CiU) i el Govern de l'Estat (PP) van acordar el traçat del tren d'alta velocitat, i afirma que en política no es pot canviar d'opinió constantment. Quan s'està a favor d'un projecte se n'han d'assumir també les càrregues. Es va decidir el pas de la infraestructura pel Penedès, i un representant de la Generalitat acompanyava els representants municipals en totes les negociacions. Els municipis del Penedès no estan satisfets pel suport que els va donar la Generalitat en l'etapa de CiU, i ara és estúpid traspassar la culpa dels problemes que van apareixent als ajuntaments. A més, el llavors Ministre Alvarez-Cascos practicava el

secretisme. Davant d'aquesta situació, i malgrat algun possible error, l'Ajuntament ha fet tot allò que ha pogut. El conveni de 2004 és molt important i, pel que fa a la base de muntatge, es facin o no fotos o rodes de premsa, s'hi està treballant des de fa temps per aconseguir un conveni que encara que no ens deixi satisfets permeti miminitzar l'impacte i fer viable en el futur l'estació de trens regionals.

Otger Amatller (CUP) pregunta per les causes del retard de tres mesos des de l'acord del ple fins la presentació del recurs o al·legacions. La comunicació de l'equip de govern parla del fet que s'estava negociant, però és compatible negociar i recórrer, especialment davant la claredat de l'acord del ple. Contesta l'alcalde Marcel Esteve que hi van haver eleccions generals i el Director General va cessar. El nou president del GIF va ser nomenat el 5 de maig, i la nova cúpula de l'ens va prendre possessió en el mes de juny. Era prudent poder parlar amb els nous responsables i expressar les postures respectives. Quan es va tenir un primer contacte i l'acord no semblava imminent, es va celebrar una junta de portaveus el 9 de juny, en la qual es va lliurar còpia del recurs a tots els grups municipals, i el recurs va ser tramitat l'endemà dia 10 de juny.

Pere Regull (CiU), sobre aquesta qüestió, afirma que estem en presència d'un supòsit de negligència. Si el ple acorda en el mes de març presentar un recurs i posar entrebancs s'ha de fer sense esperar tres mesos, perquè les institucions romanen i els canvis de govern no són excusa. El GIF i el Ministeri continuen existint, i el tècnic de la Generalitat de llavors és el mateix que ara. Actualment el Govern de l'Estat el detenta el PSOE, i la realitat és que les vinyes ja s'han arrencat.

Marcel Esteve recorda que el recurs es va entregar als grups el dia 9 de juny i es va tramitar l'endemà. Els possibles acords amb el Ministeri vindran des del diàleg, com ja va passar amb la cobertura de les vies. La realitat és que el projecte de base de muntatge s'està ja modificant, la qual cosa l'ha confirmada un representant del GIF a tots els grups municipals. Es tracta d'un projecte més petit i integrat paisatgísticament que permetrà construir en el futur l'estació de trens regionals, sense renunciar a l'actual estació, i a més es negocia la possibilitat que la superfície sobrant pugui ser utilitzada per a finalitats d'interès municipal. Destaca que per primera vegada el Govern de la Generalitat dóna suport a l'estació de trens regionals, i el mateix Govern de la Generalitat s'ha compromès a aportar 8 milions d'euros destinats al cobriment del ferrocarril, la qual cosa en garanteix el finançament. Per tant, s'està treballant i fent el màxim possible.

Pere Regull (CiU) recorda que el fet és que la presentació de les al·legacions es va retardar tres mesos. No es tracta de tenir una base més petita, sinó de no tenir base perquè hipoteca el futur del municipi. Les obres han començat sense disposar de conveni i hi ha maneres de pressionar en sentit contrari, però sembla que l'equip de govern ha llençat la tovallola.

Otger Amatller (CUP) fa referència al fet que el recurs municipal no ha estat contestat pel Ministeri, i que ara caldria fer els tràmits per a interposar un recurs contenciós administratiu i demanar la suspensió de les obres. Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) contesta que el recurs no comportaria la suspensió de les obres, i que després de la sentència la base ja estaria feta, per la qual cosa és preferible negociar.

Pere Regull (CiU) afirma que estem en una democràcia, i que en un estat de dret totes les actuacions són recorribles. A parer seu, les obres podien ser aturades legalment, i en aquest sentit discrepa de l'informe dels serveis jurídics de l'Ajuntament, perquè regeix l'aticle 160.4 de la Llei 13/1996, segons el qual s'havia d'haver seguit un procediment

(remissió del projecte a l'Ajuntament, informe, etc.) que no s'ha observat, la qual cosa faculta a l'Ajuntament per a suspendre l'obra; a parer seu, aturar les obres seria positiu per aconseguir una major força negociadora.

Després d'una intervenció del secretari, l'alcalde Marcel Esteve afirma que el debat ha de ser polític i no jurídic, i que en qualsevol cas els arguments jurídics seran estudiats. Esteve titlla el debat del ple d'altament positiu, i convida els 21 regidors i regidores a participar del projecte de Vilafranca, col·laborant també amb la comarca i amb altres ciutats. Hem de treballar per una ciutat compacta, socialment cohesionada, dinàmica i respectuosa amb el territori. En qualsevol cas, la línia d'alta velocitat és un assumpte important de debat, i cal que hi hagi una comissió de seguiment formada per representants de tots els grups municipals per a disposar de tota la informació necessària.

Pere Regull (CiU) recorda que segons l'ordre del dia queda pendent la qüestió de les responsabilitats polítiques de l'equip de govern que s'han d'exigir. A parer seu, és clar que tots els grups municipals van ser enganyats, perquè es tenia informació en el mes de gener i fins i tot es va negar durant el mes de març. A més, no es va posar damunt la taula l'assumpte de la base en el moment de signar el conveni per al soterrament i cobertura de vies, es va retardar tres mesos la presentació de les al·legacions que havia acordat el ple, no es van aturar les obres quan podia fer-se i s'ha permès l'inici d'aquestes obres sense disposar de cap mena de conveni. Malgrat no disposar de la majoria necessària, ell creu que hi haurien d'haver dimissions, i encarregar la regidoria competent (fent referència implícita a la d'Urbanisme) a una altra persona.

Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) refusa les acusacions d'engany i negligència, i comenta que en l'any i mig de l'actual mandat CiU ha demanat la dimissió de múltiples regidors, buscant un titular de premsa. Cal negociar, treballar per un projecte sòlid de Vilafranca i arribar al màxim de consens, celebrant totes les reunions i comissions que siguin necessàries.

Otger Amatller (CUP) afirma que no ha rebut les respostes que havia demanat. Tot plegat evidencia que s'ha pres el pèl, ignorant-ne les raons. Hi pot haver diàleg si no hi ha preses de pèl, i no es pot dir que es va rebre informació en el mes de gener i negar-ho en el mes de març, com tampoc no és seriós afirmar que no es va informar perquè la documentació no era rellevant.

Josep Ramon (PP) manifesta que el seu grup aposta pel diàleg, però l'equip de govern ha de ser transparent, la qual cosa no ha succeït en aquest cas. Feia un any i mig que l'equip de govern sabia que es volia construir la base. Sembla que inicialment es valorava positivament, després es va passar a una oposició frontal i finalment es defensa la negociació i el diàleg. Les explicacions han de ser clares, i s'hagués pogut fer alguna cosa més abans. Si es pretenia negociar, era necessari fer-ho saber a la resta de grups municipals.

Pere Regull (CiU) reitera que farà sempre una oposició constructiva, i donarà suport a les propostes del govern municipal quan siguin encertades. CiU vol una Vilafranca amb personalitat, i que si creix disposi dels serveis necessaris i suficients.

Finalment, l'alcalde Marcel Esteve desitja que tothom treballi per Vilafranca, cercant el consens.

L'alcalde aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari,

Vist i plau
L'alcalde,

Francesc Giralt i Fernàndez Marcel Esteve i Robert

ACTA DE SESSIÓ DEL PLE DE L'AJUNTAMENT

Identificació de la sessió

Núm. : 12/2004
Caràcter: ordinari
Data: 16 de novembre de 2004
Horari: de 21,03 a 22,50 hores
Lloc: saló de sessions de la casa de la vila

Hi assisteixen:

ALCALDE-PRESIDENT: Il.lm. Sr. Marcel Esteve i Robert

REGIDORS I REGIDORES (per ordre alfabètic):

- Àngela Agramunt i Andreu
- Francisco Álvarez i Vázquez
- Otger Amatller i Gutiérrez
- Àssen Cámara i Pérez
- Josep Colomé i Ferrer
- Josep Maria Figueras i Pagès
- Fernando García i González
- Anna Girona i Alaiza
- Xavier Lecegui i Ruano
- Joan Pareta i Papiol
- Josep Ramon i Sogas
- Joan Recasens i Rosell
- Patrocinio Recober i Caballé
- Pere Regull i Riba
- Joan Ríos i Rallé
- Francisco M. Romero i Gamarra
- Aureli Ruíz i Milà
- Lourdes Sánchez i López
- Emília Torres i Miralles
- Ramon Nonat Xena i Pareta

Per tant, assisteixen a la sessió tots els membres de la corporació.

És present el secretari de l'Ajuntament, Francesc Giralt i Fernàndez, i també l'interventor general Antoni Peiret de Antonio.

Desenvolupament de la sessió

ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

Se sotmet a la consideració del ple l'esborrany de l'acta de la sessió plenària de data 19 d'octubre de 2004, la qual és aprovada per assentiment.

I. ALIENACIÓ SOLAR LA GIRADA 2

El text del dictamen és el següent:

Atès que l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès, com a conseqüència de les cessions obligatòries i gratuïtes de sòl resultants del projecte de reparcel·lació del subsector de sòl la Girada-2, és propietari de la finca (adjudicació G2 del projecte de reparcel·lació) amb la descripció registral següent:

Característiques:
- *Ús: habitatge plurifamiliar; nombre màxim d'habitatges: 36; nombre de plantes: 9; edificabilitat: 3.844 m2 st.; superfície: 1.085 m2.*
- *Drets: 3,053173% dels drets de la unitat reparcel·lable.*
- *Descripció: parcel·la G2, resultant de la reparcel·lació del sector la Girada-2, del municipi de Vilafranca del Penedès, d'una superfície aproximada de 1.085 m2 i de forma rectangular, que limita, entrant pel carrer núm. 6, a la dreta amb finca resultant G1; a l'esquerra i al fons, amb finca ES2, destinada a equipaments socials; i al davant, amb el carrer núm. 6.*
- *Càrregues: lliure de càrregues.*
- *Compte de liquidació provisional: 35.080.020 ptes. (210.835,22 €). Tanmateix, d'acord amb el conveni urbanístic de data 27 de març de 2001, el pagament de les despeses d'urbanització corresponents a la finca, i en general, del saldo de liquidació del projecte de reparcel·lació, correspon a l'Institut Català del Sòl.*
- *Inscripció registral: Registre de la Propietat de Vilafranca del Penedès, tom 1616, llibre 630, foli 124, finca núm. 27.980.*

Situació urbanística:
- *Actualment per part de l'INCASOL s'estan portant a terme els treballs d'urbanització del subsector la Girada-2 al qual es troba adscrit la finca.*
- *Regeixen les disposicions del Pla parcial la Girada-2 aprovat definitivament pel ple municipal el dia 13 de febrer de 2001. Tanmateix, el mateix ple municipal va aprovar el dia 21 de setembre de 2004 una modificació puntual d'aquest Pla parcial, amb les conseqüències següents quant a la finca G2 descrita:*
- *L'edificabilitat màxima de la finca és de 3.844 m2, i la densitat màxima de 55 habitatges.*
- *Un total de 280,5 m2 de la superfície de la finca qualificada com a verd privat (en forma d'ela) passa a tenir la qualificació de zona verda pública (sistema d'espais lliures, clau 4), en els termes resultants de la modificació puntual esmentada, per la qual cosa ha de ser de titularitat municipal.*

Atès que davant la situació del mercat immobiliari, caracteritzada per un increment molt notable dels preus finals, l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès vol fer una aposta per la promoció d'habitatges amb protecció pública, amb la finalitat de garantir el dret de la ciutadania a accedir a un habitatge digne i de qualitat.

Atès que UGT Catalunya és un agent promotor social sense afany de lucre amb molts anys d'experiència en la promoció d'habitatges protegits. L'organització sindical esmentada té creada la cooperativa d'habitatges LLAR UNIÓ CATALÒNIA, S.C.C.L., entitat sense afany de lucre i cooperativa d'inciativa social constituïda en escriptura

pública atorgada davant del notari Luis F. Pazos Pezzi el dia 8 de novembre de 2002, i inscrita en el Registre Territorial de Cooperatives, full BN-9411.

Atès que es considera convenient vendre a Llar Unió Catalònia, S.C.C.L., la finca que s'ha esmentat anteriorment, amb la finalitat específica de promoure la construcció en el solar d'un edifici destinat fonamentalment a habitatges protegits (HPO), per a la seva venda a un preu assequible, preferentment a persones joves.

Atès que d'acord amb l'article 156 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, el sòl d'ús residencial amb aprofitament urbanístic que rebin els ajuntaments per cessió obligatòria i gratuïta, com és el cas, s'ha de destinar a garantir el dret a un habitatge digne i adequat, mitjançant un règim de protecció pública; per la seva banda, l'article 161 de la mateixa llei habilita per a l'alienació directa d'aquesta mena de terrenys en determinats supòsits, entre els quals hi ha la destinació a entitats de caràcter benèfic i social i a persones amb nivells d'ingressos baixos.

Atès que l'alcalde de Vilafranca i el secretari general d'UGT Catalunya van signar un conveni el dia 27 d'octubre de 2004 que preveia l'esmentada alienació directa, condicionada a l'aprovació del Ple municipal (òrgan competent d'acord amb l'article 52.2 p del text refós de la Llei muncipal i de règim local de Catalunya) i a l'emissió de l'informe no vinculant per part del Departament de Governació i Administracions Públiques de la Generalitat de Catalunya previst a l'article 43 del Reglament del patrimoni dels ens locals.

Atès que el conveni esmentat estableix les condicions generals de l'alienació, entre les quals destaquen les següents:

a) El preu de la compra-venda és de 777.100 €, més l'IVA corresponent, preu que d'acord amb l'informe tècnic emès és correcte tenint en compte la destinació fonamental de la finca a habitatge protegit. El 60% del preu es fa efectiu en el moment d'atorgar-se l'escriptura pública, i el 40% restant dins de l'any 2005.

b) La finca es destina a la construcció d'habitatges amb protecció pública en règim de venda, sense que per tant el preu dels habitatges pugui superar els imports màxims establerts en la normativa protectora.

c) S'admeten usos comercials només en la planta baixa de l'edifici, i únicament en les dues façanes amb front a la zona verda pública. Els habitatges de la planta baixa han de gaudir, per la seva part, de la consideració d'adaptats d'acord amb la normativa vigent.

d) La venda dels habitatges ha de tenir lloc preferentment a favor de persones de Vilafranca del Penedès i menors de 35 anys que compleixin els requisits fixats en la normativa protectora, i el procés de venda s'ha de fer públic i resoldre's per sorteig.

e) S'estableix un dret de tanteig i retracte a favor de l'Ajutament de Vilafranca del Penedès respecte dels habitatges, amb una durada mínima de trenta anys, de forma que en els supòsits de venda l'Ajuntament podrà adquirir-los preferentment pel preu màxim establert en cada moment per la legislació protectora.

Atès que s'ha sol·licitat l'informe no vinculant que preveu l'art. 43 del Reglament del patrimoni dels ens locals, s'ACORDA:

1. Alienar directament la finca de propietat municipal que s'ha descrit en aquest acord a favor de l'entitat cooperativa Llar Unió Catalònia, S.C.C.L., pel preu total de 777.100 euros (IVA al tipus del 16% a part).

2. Es ratifica i s'aprova el conveni subscrit amb data 27 d'octubre de 2004 per l'alcalde de Vilafranca i el secretari general de la UGT de Catalunya incorporat a l'expedient, les previsions del qual regiran la compra-venda acordada.

3. Es faculta expressament l'alcalde per atorgar els documents públics i privats necessaris per a la formalització d'aquest acord. Particularment, l'alcalde pot signar

l'escriptura pública de compra-venda i la de segregació de 280,5 m2 de la superfície originària de la finca que actualment té la qualificació de zona verda pública. La titularitat d'aquesta superfície de zona verda pública que serà objecte de segregació se la reservarà l'Ajuntament de Vilafranca, sense que sigui per tant objecte de transmissió.

4. Es fa constar que s'ha sol·licitat l'informe no vinculant del Departament de Governació i Administracions Públiques a què es refereix l'art. 43 del Reglament del patrimoni dels ens locals de Catalunya. L'escriptura podrà atorgar-se quan es disposi d'aquest informe o quan hagi transcorregut el termini de trenta dies reglamentàriament establert per emetre'l. En el supòsit que s'emetés un informe exprés de caràcter desfavorable, l'assumpte se sotmetria novament a la consideració del Ple municipal.

Aquest dictamen s'ha aprovat amb 15 vots a favor i 6 abstencions, corresponents aquestes darreres al grup de CiU.

El regidor d'Urbanisme Josep Colomé afirma que estem parlant de l'anomenada torre G2 de la Girada. S'hi faran 35 habitatges protegits per a gent jove que porti almenys cinc anys vivint a Vilafranca. Les adjudicacions es portaran a terme per sorteig, i l'Ajuntament en cas de venda posterior tindrà un dret d'adquisició preferent (pel mòdul oficial establert) durant trenta anys. En el mes de desembre començarà la campanya informativa, i hom espera que es puguin fer ja adjudicacions en el mes de març o d'abril de l'any vinent.

Aureli Ruíz (CiU) destaca que el conveni estableix els requisits de les persones beneficiàries (edat, temps d'empadronament, etc.), i que fa falta habitatge assequible a Vilafranca. S'ha de controlar el preu de l'habitatge, i la iniciativa en general és positiva. No obstant, el conveni en alguns punts (per exemple, expressions com "preferentment") no és prou concret, i s'ha sotmès al ple el text ja signat sense possibilitat de fer-hi aportacions o suggeriments, per la qual cosa CiU s'abstindrà en la votació.

El ponent Josep Colomé afirma que la informació pel que fa a la política d'habitatge és molt àmplia, amb reunions amb els diferents grups municipals que continuaran en el futur immediat. Quant a l'expressió "preferentment" sobre el requisit de ser jove amb cinc anys almenys d'empadronament, es tracta d'una prevenció, perquè en el cas hipotètic que no hi haguessin prou sol·licitants es pugui abaixar si cal el llindar. Amb caràcter general, quan es tracti d'habitatges de lloguer i/o en la zona del nucli antic cal exigir una notable antiguitat en l'empadronament a Vilafranca, i actualment ja es recomana que es fixi un període de deu anys.

II. CARTA DEL PAISATGE DE L'ALT PENEDÈS

Es proposa l'aprovació del següent dictamen:

Atès que el Consell d'Alcaldes de l'Alt Penedès, i el ple del Consell Comarcal de l'Alt Penedès, han aprovat una Carta del Paisatge de l'Alt Penedès, per a la protecció, millora i valorització del paisatge de l'Alt Penedès.

Atès que la Carta estableix un seguit de compromisos i d'objectius en matèria paisatgística que són del màxim interès.

Per això, s'ACORDA:

1. Aprovar la Carta del Paisatge de l'Alt Penedès, elaborada i aprovada pel Consell Comarcal de l'Alt Penedès, d'acord amb el text incorporat a l'expedient.

2. Facultar l'alcalde per a signar l'esmentat document en nom i representació de l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès.

Aquest dictamen s'ha aprovat amb 15 vots a favor i 6 abstencions. Les abstencions corresponen al grup de CiU.

Explica la proposta el regidor de l'equip de govern Patro Recober. Es tracta d'un document elaborat en el si del Consell Comarcal, amb la col·laboració de la Generalitat i d'entitats. La Carta no és vinculant, però marca pautes d'actuació per al Consell Comarcal i per als ajuntaments de la comarca, i a més conté uns annexos de bones pràctiques. És la primera experiència en aquest sentit a Catalunya, i moltes mesures previstes es podran anar implementant.

Otger Amatller (CUP) indica que el document és positiu, tot i que es tracta d'una declaració d'intencions que s'haurà de concretar. Malgrat que no és d'obligat compliment, caldria fer esforços per respectar-lo, i ser coherent en el moment d'aprovar el planejament urbanístic. Pregunta si hi ha alguna partida pressupostària prevista per portar a terme les bones pràctiques recomanades, i comenta que caldria també ajudar als pagesos per millorar el preu del raïm.

Josep M. Figueras (CiU) destaca que feia dos anys que el Consell Comarcal treballava en la Carta, i durant aquest temps s'han emès diferents versions del document. Malgrat el seu caràcter no vinculant, la proposta inicial era més agosarada, i ara les mesures més decidides o valentes s'han incorporat com un simple annex de bones pràctiques. També fa esment de la contradicció consistent en dir que l'annex no és vinculant, quan la realitat és que cap dels continguts de la Carta ho és. Recorda que l'alcalde de Vilafranca és vicepresident del Consell Comarcal, i lamenta la manca d'ambició que la Carta expressa. A títol d'exemple, cita la manca de decisió en abordar l'assumpte de la regeneració de l'arbrat malmès. Per tot això, CiU s'abstindrà.

El ponent Patro Recober remarca que la Carta l'ha elaborat el Consell Comarcal, i que el text és el que és i s'ha de ratificar o no. El document lògicament aclareix que hi ha una normativa per sobre que s'ha de respectar, i que no és vinculant. Afirma que no és el mateix estar al govern que a l'oposició, i en aquest sentit destaca que molts alcaldes de la comarca pertanyents a CiU han donat suport a la Carta en la seva versió actual.

Josep M. Figueras (CiU) considera que Vilafranca hauria de liderar un procés més valent i ambiciós en matèria paisatgística. També opina que s'haurien de fer complir punts determinats, com els que fan referència a la preservació dels espais agrícoles o a la integració dels corredors existents.

Finalment, l'alcalde Marcel Esteve afirma que la Carta va ser acceptada per unanimitat pel Consell d'Alcaldes, i després va ser aprovada pel Consell Comarcal.

III. CONVENI INCASÒL LES BASSETES

El text del dictamen és el següent:

Atès que el Pla d'ordenació urbanística municipal de Vilafranca delimita el sector de sòl urbanitzable, d'ús fonamentalment residencial, les Bassetes, la propietat dels terrenys del qual pertany a l'Institut Català del Sòl.

Atès que el mateix POUM adscriu al sector una part del sistema urbanístic general de cobriment del ferrocarril.

Atès que, després de diferents converses i negociacions, s'ha arribat a un acord amb l'INCASÒL per al desenvolupament del sector esmentat, en virtut del qual:

a) L'INCASÒL ostentarà la condició d'Administració actuant, i el 10% d'aprofitament urbanístic que correspon a l'Administració actuant el destinarà preferentment a habitatge protegit, en la modalitat de lloguer.

b) L'INCASÒL contribuirà al cobriment de les vies del ferrocarril des de l'avinguda de Vilanova fins la de Barcelona, amb un màxim de cinc milions d'euros (IVA, a part), quantitat que s'anirà fent efectiva als dos mesos de la presentació de cada certificació d'obra i factura.

c) L'INCASÒL ha de destinar el sostre edificable del sector a les finalitats previstes en el planejament. El 40% del sostre residencial s'ha de dedicar a habitatge protegit.

Per tot això, s'

ACORDA:

1. Subscriure l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès un conveni amb l'Institut Català del Sòl d'acord amb allò que s'ha exposat. S'aprova la minuta de conveni incorporada a l'expedient i es faculta l'alcalde per a la seva signatura en nom de la corporació.

2. Aquest acord és independent de l'aportació que farà el Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat destinada també al cobriment i nova urbanització de la zona del ferrocarril en general.

3. Notificar aquest acord a l'Institut Català del Sòl.

Aquest dictamen s'ha aprovat per unanimitat.

El regidor d'Urbanisme Josep Colomé afirma que es tracta d'una nova aposta per l'habitatge protegit i de lloguer. A més, es materialitza finalment l'aportació de la Generalitat al cobriment del ferrocarril (5 milions d'euros d'acord amb el conveni més uns altres 3 milions que aportarà el Departament de Política Territorial i Obres Públiques).

L'alcalde Marcel Esteve destaca la gran importància del conveni, ja que permetrà fer front amb totes les garanties al cobriment de les línies del ferrocarril.

IV. ADMINISTRADORS FESTA MAJOR

El text que es comunica al ple és el següent:

Atès que la Junta de Govern Local va acordar nomenar els administradors i administradores de la Festa Major 2005 de Vilafranca del Penedès.

De conformitat amb la normativa reguladora aprovada pel Ple Municipal el dia 11 de febrer de 1980, s'ha de donar compte d'aquest acord al Ple Municipal.

Pel motiu abans exposat, S'ACORDA:

Donar compte al Ple Municipal de l'acord de la Junta de Govern Local de data 25 d'octubre de 2004, de nomenar els administradors i administradores de la Festa Major 2005 de Vilafranca del Penedès, a les persones següents:

JORDI CATASUS CORBALAN
ANGELS ESTEVE ESTEVE
MERITXELL MONTSERRAT MESTRES
RAMON ZABALLA SERRA
MAGÍ CASULLERAS CANELA

El ple, per tant, es dóna per assabentat del nomenament dels administradors i administradores de la Festa Major de 2005, els quals han estat presentats personalment uns moments abans de l'inici de la sessió.

Otger Amatller (CUP) considera que el procés de nomenament dels administradors potser no és prou democràtic, i pregunta quins tràmits ha de seguir una persona que desitgi ser administradora de la festa. Si la persona no té cap coneixença entre els membres de l'equip de govern, o no pertany a alguna entitat, la realitat és que no tindrà mai ocasió de participar en l'administració de la FM.

Contesta el regidor de Cultura Joan Ríos (ERC, equip de govern) que s'ha seguit el procés establert en l'acord adoptat en el seu moment pel ple: proposta de la regidoria de Cultura i de l'alcaldia que aprova la Junta de Govern, donant-se compte al ple. S'està treballant en un protocol de la Festa que tracta d'aquesta qüestió, i sens dubte hi haurà ocasió de debatre-ho aviat. Afegeix l'alcalde Marcel Esteve que l'aprovació la porta a terme la Junta de Govern, la qual gaudeix de prou legitimat democràtica, i Patro Recober (grup Socialista, PSC-ICV) afirma que sigui quin sigui el mètode triat mai no serà possible que tots els ciutadans puguin ser administradors.

V. RELLEU DE CÀRREC ORGANISME "TORRAS I BAGES"

Es proposa que el ple aprovi el dictamen següent:

Atès que el vocal del consell rector de l'Organisme Autònom Local "Torras i Bages", Sr. Josep M. Llopart i Monje ha sol·licitat ser cessat en el seu càrrec atès que ha deixat la direcció de l'IES Alt Penedès.

Vista la proposta de l'IES Alt Penedès, de nomenament del Sr. Agustí Masegosa i Labad actual director del centre,

S'ACORDA:

1. *Acceptar la sol·licitud del vocal del consell rector de l'Organisme Autònom Local "Torras i Bages", Sr. Josep M. Llopart i Monje, de cessament en el càrrec.*
2. *Nomenar al Sr. Agustí Masegosa i Labad com a vocal del consell rector de l'Organisme Autònom Local "Torras i Bages".*

Aquest dictamen s'ha aprovat per unanimitat.

La regidora d'Educació Lourdes Sánchez explica que s'ha produït un relleu en la direcció de l'IES Alt Penedès, relleu que s'ha de reflectir també en el consell rector de l'Organisme. Sánchez agraeix la tasca feta per Josep M. Llopart.

VI. REPRESENTACIÓ MUNICIPAL CENTRES DOCENTS

El text del dictamen és el següent:

Atès el Decret 317/2004, de 22 de juny, pel qual es regulen la constitució i la composició del consell escolar, la selecció del director o de la directora i el nomenament i el cessament dels òrgans de govern dels centres docent públics de nivell no universitari de Catalunya (DOGG número 4161 de 25 de juny de 2004).

Atès que l'ajuntament del terme municipal en el qual es troben ubicats els centres han de notificar als directors o directores d'aquests el/la representant designat/da per la corporació.

S'ACORDA:

Nomenar representant als consells escolars dels centres d'educació infantil i primària Estalella Graells, Baltà Elias, Mas i Perera, Pau Boada i Cristòfor Mestre; i als centres d'educació secundària Milà i Fontanals, Eugeni d'Ors i Alt Penedès, a la regidora d'Educació Sra. Lourdes Sánchez i López, en el supòsit de coincidència en la convocatòria de la reunió de dos Consells o bé per malaltia, la substituirà el cap del servei d'Educació, Sr. Josep Santacana Bové.

L'anterior dictamen ha estat aprovat per unanimitat.

La regidora d'Educació Lourdes Sánchez recorda que s'ha iniciat un procés de renovació dels consells escolars, i que l'Ajuntament ha de designar els seus representants. S'opta perquè la representació l'assumeixi ella mateixa com a regidora d'Educació, per bé que en cas d'impossibilitat puntual ho faria el Cap del Servei.

VII. MOCIÓ CONSULTA POPULAR SOBRE ESTACIÓ DE TRENS REGIONALS

S'ha presentat una moció del grup d'ERC per celebrar una consulta popular relativa a l'estació de trens regionals de Vilafranca.

Tanmateix, la moció és deixada sobre la taula a instàncies del portaveu d'ERC Ramon Xena, qui afirma que és millor debatre-la en el ple proper a la vista d'alguns elements apareguts durant el ple extraordinari que ha tingut lloc avui mateix, i també perquè va trametre una carta als diferents grups municipals sobre la moció, sense que ningú hagi donat resposta. Sobre aquest darrer extrem, el representant d'algun grup municipal afirma no constar-li haver rebut la carta.

VIII. MOCIÓ PRESIDENT LLUÍS COMPANYS

Es dóna lectura a la següent moció presentada pels grups d'ERC, de CiU i de la CUP:

El president de la Generalitat de Catalunya, Lluís Companys, va marxar a l'exili el 5 de febrer de 1939 davant l'avenç de l'exèrcit franquista. El 13 d'agost de

l'any següent va ser arrestat per la GESTAPO alemanya que actuava seguint les directrius del general Franco respecte els exiliats en territori francès. Pocs dies després, Companys va ser lliurat a la policia espanyola i conduït a Madrid, on va ser sotmès a fortes tortures. Posteriorment va ser traslladat a Barcelona i, després de patir un consell de guerra sumaríssim, va ser afusellat al castell de Montjuïc.

L'assassinat del president Companys és una de les 192.684 execucions que el general Franco va ratificar entre el final de la guerra i 1944. Es tracta d'una de les sèries de Crims contra la Humanitat més espantoses del segle XX, sols comparable a les protagonitzades per altres feixismes durant aquell mateix període històric.

Tanmateix, un cop es van assolir les llibertats democràtiques a l'Estat Espanyol, les noves autoritats sorgides després de la transició van optar per l'oblit i el silenci. En nom de l'estabilitat política i l'anhel d'una falsa reconciliació, van obviar que la declaració del drets humans promulgada per les Nacions Unides estableix que els Crims contra la Humanitat són imprescriptibles i mai no poden restar impunes. Centenars de milers de famílies republicanes van continuar, doncs, sofrint injustícies i un terror interioritzat durant dècades.

Vint-i-nou anys després de la mort del dictador, el record del president Companys continua ben viu en el poble de Catalunya, com a símbol de les llibertats arrabassades i representació dels milers de ciutadans catalans que van conèixer la repressió franquista. La reivindicació de l'anul.lació del consell de guerra al qual va ser sotmès, la rehabilitació del seu honor i la demanda de perdó per part de l'Estat Espanyol constitueixen un gest simbòlic d'importància extraordinària amb vista a traslladar a les generacions joves els veritables valors de la pau i la democràcia. Aquesta sol·licitud de perdó per part de l'Estat Espanyol al poble de Catalunya i a les seves institucions per l'afusellament del president de la Generalitat ha d'esdevenir la via que faci possible, finalment, la rehabilitació de totes les víctimes del feixisme.

Tot plegat amb l'objectiu d'enfortit els valors del civisme, la solidaritat i la fraternitat. Els valors, en definitiva, que han de prevaler al si de la nostra societat i que han de guiar l'actuació dels dirigents democràtics davant el perill que suposa la degradació moral del nazisme, el feixisme o qualsevol altra violació dels drets humans.

És per tot això que els grups municipals d'E.R.C, CiU i de la CUP proposa l'aprovació dels acords següents:

1. *Sol·licitar al govern espanyol que iniciï les accions necessàries per tal d'aconseguir l'anul·lació del consell de guerra sumaríssim contra el president de Catalunya, Lluís Companys.*
2. *Sol·licitar al govern espanyol la rehabilitació pública de l'honor del president de Catalunya, Lluís Companys, per mitjà de la celebració d'un acte solemne de desgreuge al castell de Montjuïc.*
3. *Sol·licitar al govern espanyol una demanda pública de perdó en nom de les institucions de l'Estat als descendents del president Lluís Companys i al poble de Catalunya, representat per les seves institucions.*
4. *Fer arribar aquest acord al president del govern espanyol, als presidents del Congrés i del Senat i als diferents grups amb representació a aquestes cameres.*

Aquesta moció s'ha aprovat amb 10 vots a favor (grups d'ERC, CiU i CUP) i 11 abstencions (grup Socialista, PSC-ICV, i del PP).

Defensa la moció Joan Recasens (ERC), tot recordant que Lluís Companys va ser l'únic cap de govern assassinat per ser-ho en aquella època a Europa, i és un símbol dels

milers de persones executades. Cal anul·lar el consell de guerra, i el govern espanyol ha de demanar perdó pels fets, com ho han fet els de França i d'Alemanya.

Otger Amatller (CUP) defensa també la moció, i afirma que després de tants anys la situació ja hauria d'estar corregida.

Josep Ramon (PP) anuncia la seva abstenció en la votació. Lamenta la mort del president Companys, però la revisió del procés obligaria a revisar milers i milers de sumaris. Han passat molts anys i és millor no remenar el passat. Certament fou executat sense un procés amb garanties, però en aquella època van morir també persones d'idees oposades, i Lluís Companys es va aixecar contra un govern democràtic.

Francisco Romero (grup Socialista, PSC-ICV) recorda que l'assumpte ha estat tractat pel Parlament de Catalunya. Ja s'han iniciat gestions per part del govern de l'Estat per a revisar el consell de guerra. Romero vol que se suprimeixi el punt 3 de la moció relatiu a la demanda de perdó, perquè un govern democràtic com l'actual no ha de demanar perdó per un acte condemnable protagonitzat pel règim autoritari franquista. En cas que no es retiri aquest punt concret, anuncia que el seu grup s'abstindrà en la votació, i afirma que durant el govern de CiU a la Generalitat es van complir 50 anys de l'afusellament de Lluís Companys, sense que es prengués cap mena d'iniciativa.

Joan Recasens (ERC) rebutja retirar el punt tercer de la moció, afirma que els governs alemany i francès han demanat perdó per la detenció de Lluís Companys i pensa que el PP hauria de fer un exercici de recuperació de la memòria històrica.

IX. MOCIÓ ARXIUS DE SALAMANCA

Es dóna lectura a la següent moció dels grups d'ERC, de CiU i de la CUP:

Durant l'ocupació de Catalunya per part de les tropes franquistes, es varen robar milers d'objectes i documents, de propietat pública i privada, que constitueixen un autèntic botí de guerra.

Aquest fons, retingut en la seva pràctica totalitat a l'"Archivo General de la Guerra Civil Española". Els diferents governs espanyols, tant del PP com del PSOE, s'han negat a retornar aquest arxiu als seus propietaris, tant siguin individuals com públics (Ajuntaments, la Generalitat o el Parlament).

Atès que l'Estat Espanyol ratificà (9 de juny de 1960) el Conveni Internacional de la Haia sobre Protecció de Bens Culturals en Cas de Conflicte Armat (14 de maig de 1954), que defensa la immunitat dels béns i el deure de la seva salvaguarda davant de qualsevol tipus de requisa o apropiació, ja siguin conflictes internacionals o no.

Atès que el Consell Internacional d'Arxius, adscrit a la UNESCO, s'ha manifestat repetidament pel que fa al dret dels legítims propietaris a exigir la restitució de la documentació objecte d'espoli o sostracció per motiu de conflicte bèl.lic (Resolució 46/10 de l'Assemblea General de l'ONU, 1991).

I atès que des del 1978 fins avui, representants electes dels catalans i el mateix Parlament de Catalunya per unanimitat (Resolució de 18 de maig de 1989) han demanat reiteradament la devolució dels documents manllevats –públics i privats-, l'Ajuntament de Vilafranca del Penedès a instàncies del grup d'E.R.C., CiU i la CUP, acorda:

ACORDS:

1.- Reclamar públicament al Govern espanyol i al Ministeri de Cultura, la devolució íntegra dels arxius retinguts a Salamanca.

2.- Adherir-se a la campanya "Operació Retorn", organitzada per la Comissió per la Dignitat.

3.- Trametre aquest acord als grups parlamentaris del Congrés de Diputats, al Govern de la Generalitat i al Ministeri de Cultura del govern espanyol.

Aquesta moció ha estat aprovada amb 20 vots a favor i 1 abstenció, corresponent aquesta al PP.

Joan Recasens (ERC) recorda que el ple ja s'ha pronunciat en anteriors ocasions en un sentit similar, i opina que és positiu tornar-ho a fer atès que properament el govern de l'Estat ha de prendre decisions al respecte.

Els portaveus de tots els altres grups donen suport a la moció, tret de Josep Ramon (PP), que anuncia la seva abstenció tenint en compte la seva postura ja expressada en un ple anterior.

X. MOCIÓ PROTECCIÓ SÒL AGRÍCOLA

Es presenta la següent moció per part del grup de la CUP:

La pèrdua de sol agrícola a l'entorn Vilafranca del Penedès és un fet palpable, els terrenys on es vol construir la base de muntatge en són l'exemple. Les 11 hectàrees que vol ocupar la base és actualment sòl d'especial protecció agrícola segons el POUM del municipi i en aquests moments serà requalificat com sòl urbà, tot i no estar previst en el POUM. Aquest fet obre la porta a l'urbanització de tota la zona entre la Granada i Vilafranca, ja que per aquest indret passarà la carretera C-15, espai on també des de l'equip de govern es vol ubicar l'estació de regionals, així com el desenvolupament de la zona industrial anomenada Porroig.

Creiem que cal evitar que els nuclis urbans propers a Vilafranca com Monjos, La Granada, Moja, Les Cabanyes i d'altres, formin un continu urbà per donar pas a l'àrea metropolitana del Penedès. L'àrea metropolitana del Penedès, ja es proposava l'any 95, en les propostes per a l'Alt Penedès del Pla Territorial de l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Per tant no és casualitat, que des de la Generalitat es proposi que la redacció dels Plans Territorials Regionals o Sectorials, es plantegi que les ciutats mitjanes de 20.000 o 30.000 habitants passin a tenir entre 60.000 i 100.000 habitants. Si la ciutat de Vilafranca vol arribar als 100.000 habitants, l'Àrea Metropolitana del Penedès serà una realitat i la capital del vi tindrà molt poc espai agrari i les poblacions del voltant s'annexionaran entre elles com ja passa a moltes poblacions de les comarques de l'Àrea Metropolitana de Barcelona.

Hem de tenir en compte que en les disposicions generals, capítol I del POUM, l'article 5 diu que:

"Són circumstàncies que justifiquen la revisió d'aquest Pla d'ordenació les següents":

En l'apartat 2d: "l'alteració de l'estructura general del territori o bé la necessitat de modificar substancialment la classificació del sòl."

Per tant entenem que la base de muntatge i manteniment suposa una alteració i una transformació del territori, i des de l'ajuntament no hem fet cap tipus de revisió del nostre planejament.

Per aquests motius, la CUP demana al Ple Municipal:

- *La desqualificació dels terrenys situats al Domenys 3 i Domenys 4, destinats a sòl industrial i requalificar-los com a sòl no urbanitzable d'especial protecció agrícola, per tal de protegir i ampliar el corredor biològic de la riera de Llitrà, evitar la connexió urbana entre els municipis de Vilafranca i els Monjos i potenciar el paisatge natural vitivinícola del Penedès (al costat de la N-340, on a l'altre banda ja hi ha la zona industrial del Domenys 2 i el Clot de Moja).*

Aquesta moció ha estat rebutjada amb 1 vot a favor (CUP) i 20 en contra (resta de grups).

Otger Amatller (CUP) afirma que se'ns imposa la base de muntatge amb la corresponent pèrdua de sòl agrícola, la qual cosa no estava prevista en el Pla d'ordenació. Cal compensar d'alguna forma aquesta pèrdua, tot desclassificant el sector delimitat de Domenys III i el no delimitat de Domenys IV.

Josep Ramon (PP) es mostra contrari a la moció. Recorda que amb motiu del Pla d'ordenació ja es va reduir una part del sòl urbanitzable no delimitat (Domenys IV) acceptant una al·legació de l'Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos. El model del POUM és fonamentalment correcte, i a més classificar sòl actualment urbanitzable com a no urbanitzable suposaria haver de fer front a importantíssimes indemnitzacions econòmiques.

Aureli Ruíz (CiU) afirma compartir l'esperit de la moció, en el sentit de preservar el sòl agrícola. Tanmateix, diu que lamentablement el seu grup hi ha de votar en contra, tenint en compte les indemnitzacions que s'haurien d'abonar.

Ramon Xena (ERC) manifesta que el Pla d'ordenació ja és prou clar i mesurat. A més, hi ha gent que ha comprat terrenys a preus molt alts atesa la seva condició d'urbanitzables, i aquestes persones si es modifiqués el Pla haurien de ser indemnitzades.

Josep Colomé (grup Socialista, PSC-ICV) indica que hi ha motius econòmics ja comentats per a rebutjar la moció. A més, però, manifesta que la base de muntatge no té res que veure amb això (incideix només en el 0,03 % del sòl de vinya de la comarca), com ho prova el fet que durant el període d'informació pública del Pla d'ordenació es va presentar una al·legació calcada a la moció que és objecte de debat avui. El Pla d'ordenació va ser aprovat amb participació i democràticament, i ja va tenir en compte una al·legació de l'Ajuntament dels Monjos, tot retallant el sòl urbanitzable de Domenys IV per Cal Salines i impedint que si mai Domenys IV es desenvolupa es produeixi una connexió física amb Santa Margarida i els Monjos. Colomé afirma que mai al Penedès hi havia hagut tants ceps i vinyes com ara, i l'assumpte vitícola s'ha de començar a tractar des de les perspectives social i econòmica, defensant la petita i mitjana propietat i adoptant mesures perquè els pagesos puguin viure de la terra. Cal implementar, a parer seu, mesures de suport als viticultors, i no oblidar que Vilafranca necessita terrenys industrials perquè s'ha de desenvolupar econòmicament.

Otger Amatller (CUP) afirma, fent referència a la base de muntatge, que no parlem d'un cep, sinó d'una superfície rellevant de terreny que s'hauria de poder recuperar. Calen efectivament mesures de suport a la pagesia, però s'ha de recordar que actualment els socialistes governen a totes les institucions, i potser hi haurien de fer alguna cosa. És cert que es pot plantejar un problema d'indemnitzacions, però la realitat és que no s'ha fet res per evitar l'especulació.

XI. MOCIÓ SOBRE PARTICIPACIÓ EN ELS PLENS

Es dóna lectura a la següent moció del grup de la CUP:

Des de la CUP considerem molt important que tots/totes els ciutadans/nes puguem conèixer els continguts dels plens de I'Ajuntament amb temps suficient per a poder participar activament.

Atès això, la CUP demana que el Ple Municipal aprovi el següent:

1. Que la convocatòria dels plens, amb el seu ordre del dia i contingut corresponents es doni a conèixer amb el temps suficient per a que la ciutadania que vulgui, pugui participar en el ple, tal i com s'indica en el ROM, instant a SERCOM que n'informi abans de que s'acabi el termini que té la ciutadania o entitats de la vila de fer els tràmits per parlar en els plens, així com les maneres que hi ha per participar-hi.

2. Que es publiquin les convocatòries dels plens, amb el seu ordre del dia i continguts corresponents a la pàgina web de l'ajuntament de Vilafranca.

3. Crear una llista de correu amb les entitats i persones que vulguin rebre les convocatòries dels plens, per tal de que rebin aquesta informació puntualment.

Fer públics, a través dels mitjans de comunicació, els acords presos en aquesta moció a la ciutadania de Vilafranca.

Aquesta moció ha estat rebutjada amb 8 vots a favor (grups de la CUP, de CiU i del PP) i 13 en contra (grups Socialista, PSC-ICV, i d'ERC).

Defensa la moció Otger Amatller (CUP), remarcant que les mesures proposades pretenen que els plens siguin coneguts per la ciutadania i les entitats, fomentant així la participació ciutadana. Fa un temps es va aprovar endagar una campanya informativa, la qual no s'ha portat a terme.

Francisco Romero (grup Socialista, PSC-ICV) afirma que allò que proposa el punt 2 (difusió per la pàgina web) ja s'està fent. La resta de punts no són acceptables tal com estan plantejats per aplicar-se immediatament. Tot i això, des del govern municipal s'està treballant en aquesta línia. Quant a la campanya informativa, ja està previst emetre per la televisió municipal algun programa explicatiu sobre els plens i la participació ciutadana.

Aureli Ruíz (CiU) recolza la moció, perquè és encertada i proposa mesures de fàcil aplicació. Si és cert que s'hi està treballant, el govern municipal no hauria de rebutjar-la.

Josep Ramon (PP) manifesta que la moció és assenyada, i declara no entendre les raons del seu rebuig.

Finalment, l'alcalde Marcel Esteve afirma que es comparteix l'esperit de la moció, però que s'haurien de fer alguns matisos. Des de la regidoria de Comunicació s'avançarà en aquesta matèria.

XII. COMPOSICIÓ COMISSIÓ DE COMUNICACIÓ

Es presenta la següent moció del grup de la CUP:

En el Ple de setembre d'enguany, es va aprovar una esmena a la totalitat (de PSC-ICV) sobre una moció presentada per la CUP sobre el butlletí i la pàgina web municipals.

En el punt 2 de la part dispositiva de l'esmentada moció es proposa crear una comissió de comunicació formada pel regidor/a delegat/da de Comunicació i per un/a regidor/a representant de cadascun des grups municipals.

Atès que volem una major participació en la política municipal i que una manera de fer-ho possible és ampliant la quantitat de persones que participin en ella.

Atès que no és imprescindible que siguin els/les que regidors/es els/les representants d'aquesta comissió.

Atès que en tots els Patronats i Consells de l'Ajuntament els/les representants de cada grup municipal no han de ser els/les propis/ies regidors/es, sinó un/a representant de cada grup municipal.

Atès això, la CUP demana que el Ple Municipal aprovi el següent:

- *Que cada grup municipal pugui escollir el/la seu/seva representant per formar la Comissió de Comunicació, sense que aquest hagi de ser obligatòriament un/a regidor/a de l'Ajuntament de Vilafranca.*

Aquesta moció s'ha aprovat per unanimitat.

Otger Amatller (CUP) remarca que en moltes comissions i consells municipals els grups poden participar amb una persona que pot ser o no un regidor, i en la comissió de comunicació el sistema hauria de ser el mateix. Els grups unipersonals com el seu no poden assistir a les múltiples comissions.

Lourdes Sánchez (PSC-ICV) accepta la moció, si bé demana que la persona elegida tingui una certa continuïtat en el temps, en vista a garantir un bon treball de la comissió.

XIII. MOCIÓ VÍCTIMES REPRESSIÓ

Es dóna lectura a la següent moció de la CUP:

El passat 8 de setembre es va realitzar al jutjat penal num. 2 de Terrassa un judici contra dos terrassencs acusats de participar en una protesta per la presència de les banderes espanyola i europea al balcó de l´edifici consistorial egarenc.

Els fets es remonten a la festa major de Terrassa del 2002 quan un grup de persones van demanar la retirada de les banderes espanyola i europea. La cercavila en

que se´ls acusa d´haver participat va acabar amb 7 persones ferides sense que es produís cap identificació ni detenció.

Arran d´aquests fets una persona ha estat condemnada a 2 anys i 3 mesos de presó, més 8 mesos de pena-multa; i una altra a 1 any i 6 mesos de presó, més de 7 mesos de pena-multa acusades, sense proves, de participar en la protesta.

La condemna que s´ha dictat és clarament injusta i equivocada ja que, tal i com la pròpia sentència recull:

- *El primer policia que va declarar no va reconèixer cap de les dues persones acusades i, és més, va afirmar davant del jutge que les va denunciar perquè li havien passat els noms en un paper.*

- *Cap dels policies va reconèixer els acusats com a autors de l´agressió ni com autors de l´intent de despenjar la bandera.*

- *En cap de les fotografies dels fets mostrades durant el judici apareixen els dos joves acusats.*

Tot i aquests punts esmentats de la sentència, aquesta reflecteix moltes contradiccions i incorreccions, com alhora recull molts aspectes que no s´ajusten a la realitat del judici.

Tot plegat constitueix un clar exemple de pràctica de persecució i l´assetjament polític envers persones implicades políticament.

D'altra banda, hi ha el cas de 2 joves de l´Hospitalet que es troben en presó preventiva des de fa 1 mes sota els càrrecs de danys i desordres públics:

Arran de les detencions que es van produir la nit del 4 al 5 d'octubre vinculades amb un atac amb còctel molotov a la comissaria del barri de Sants, tres joves pertanyents als moviments socials de l'Hospitalet i Cornellà es van veure sotmesos a una operació policial que ha acabat amb l'ingrés a presó de dos d'ells i la llibertat amb càrrecs pel tercer. Des de persones properes i companys s'ha iniciat una campanya de denúncia del procediment policial i judicial que ha envoltat aquestes detencions i per exigir la seva llibertat immediata.

Cronologia dels fets

Els dos joves de l'Hospitalet, de 18 i 19 anys, van ser detinguts per un cotxe patrulla mentre anaven en motocicleta, fent-los caure. Poques hores després, en rebre l'alta hospitalària, eren conduïts a la comissaria d'Aiguablava. El tercer encausat, de Cornellà, va ser detingut hores més tard i va ser dut primer a la comissaria del districte de Sants, on dos agents uniformats l'apallissaren, produint-li, entre altres danys, la pèrdua d'audició en l'orella dreta. Posteriorment era conduït a les mateixes dependències dels altres detinguts.

Allà foren sotmesos a amenaces, vexacions, i agressions, fins al punt que els dos joves, van signar sota les pressions una inculpació per haver creuat uns contenidors al carrer, que després negaren davant el jutge al·legant tortures. La Brigada d'Informació pressionà en dues ocasions perquè s'apliqués la legislació antiterrorista, però en ambdós casos va ser denegada. Finalment el jutge d'instrucció penal de la Sala nº 13 de Barcelona, el Sr. J.A. Ramírez Suñer sota els càrrecs de desordres i danys (que mai han suposat un ingrés a presó) decreta: l'internament preventiu a la presó de menors de la Trinitat pels joves de l'Hospitalet i la llibertat amb càrrecs pel jove de Cornellà.

El jutge, després de la presa de declaració, informava als advocats que en pocs dies signaria la seva llibertat argumentant que s'havia de prendre una mesura a mode de càstig exemplar mentre la fiscalia presentava el seu informe final. Informe que presentà deu dies més tard i que ratificava aquestes peticions menors. Les pressions de

la Brigada d'Informació, fan que el jutge decreti la seva presó preventiva en espera de judici el dia 18 d'octubre, al·legant un desarrelament dels dos nois. La precarietat a la que molts joves ens veiem avocats devé una justificació per dictar presó.

La denuncia

Ara, una vegada el jutge ha pres una decisió que respon a les influències directes de la Brigada d'Informació de la Policia Nacional, que obvia les tortures patides pels detinguts, que vulnera la presumpció d'innocència i el dret a la intimitat, i que ha dut de forma exemplaritzant a dos joves a la presó, ens queda la denuncia de totes aquestes pràctiques. Pràctiques que, per exemple, han estat criticades de forma reiterada per part d'organismes com Amnistia Internacional, l'Observatori de Drets Penals o el Col·legi d'Advocats de Barcelona. També ens queda denunciar la impunitat amb la que pot actuar la Brigada d'Informació i el fet flagrant de la doble vara de mesura que s'aplica en els casos de repressió política. Un exemple: durant les festes de Gràcia, un jove vinculat als moviments socials del mateix barri és apunyalat al coll per un grup de nazis, ferida que l'ha deixat en estat vegetatiu. L'agressor surt en llibertat amb el càrrec de lesions al cap de tres dies. Per contra, dos joves són inculpats sota tortures de creuar dos contenidors al carrer i es troben, com hem dit, en una situació de presó preventiva.

Des de la CUP volem fer-nos ressò que recentment l'Estat Espanyol ha estat condemnat pel Tribunal d'Estrasburg per no investigar els casos de tortures davant de les denúncies presentades pels independentistes represaliats del 92 (que obliga a pagar a l'Estat 8.000 E. per cap a cada denunciant i 12.000 en total en concepte de costos judicials).

Unes 200 persones dels Països Catalans han presentat denúncies per maltractaments policials des del 1977 i molt poques han estat investigades.

Els casos de tortura, doncs, són un fet evident a l'estat espanyol i no es tracta de fets aillats, un estat que a través del control social i polític pretén aturar tota veu dissident amb el sistema establert.

Atès això, la CUP demana que el Ple Municipal aprovi el següent:

1. *Demanar l'absolució per als condemnats*
2. *Condemnar els maltractaments tant físics com psicològics que han sofert els joves en passar per dependències policials*
3. *Manifestar el suport públic del consistori vilafranquí als condemnats i familiars*
4. *Fer arribar l'acord municipal al Consistori egarenc i de l´Hospitalet, així com a l´administració espanyola i la Generalitat*
5. *Fer arribar l´acord municipal als represaliats i familiars a través d´una carta.*

Aquesta moció no ha estat votada i s'ha deixat sobre la taula, després de la petició en aquest sentit formulada per divesos grups i acceptada pel portaveu de la CUP Otger Amatller.

Otger Amatller (CUP) ha defensat la moció dient que sembla mentida que encara passi tot això i que de tortures n'hi ha, de forma que l'Estat espanyol ha estat condemnat per no investigar-les. Demana el suport dels grups municipals, com ja ho fan fet alguns ajuntaments i entitats.

Josep Ramon (PP) es mostra contrari a la moció, més i quan es desconeixen els fets concrets i es fa referència a una resolució judicial que es troba en fase de recurs. Prendre

postura seria temerari, i malgrat que pot haver existit algun cas aïllat, no es pot parlar en cap cas d'una persecució generalitzada.

Pere Regull (CiU) anuncia l'abstenció del seu grup per les raons invocades per Josep Ramon, atès que no s'ha tingut accés als expedients. En principi, no es pot dubtar del jutge, i si hi ha recursos interposats l'assumpte no està tancat. No cal dir que, si es demostrés que han existit tortures, el seu grup les condemnaria.

Francisco Romero (grup Socialista, PSC-ICV) demana que la moció quedi sobre la taula, la qual cosa finalment Otger Amatller accepta. Romero explica les gestions informatives fetes, ja que ha parlat amb els representants dels ajuntaments de Terrassa i de l'Hospitalet. Cal esperar la resolució dels assumptes i respectar la independència judicial, i sempre es pot demanar finalment l'indult.

AMPLIACIÓ DE L'ORDRE DEL DIA PER RAONS D'URGÈNCIA. MOCIÓ SOBRE EL RECONEIXEMENT INTERNACIONAL DE LES SELECCIONS CATALANES

Es dóna compte de la presentació, per part dels grups de CiU i d'ERC, d'una moció sobre el reconeixement internacional de les seleccions esportives catalanes.

El text de la moció és el següent:

La societat catalana ha demostrat abastament la voluntat de tenir representació esportiva internacional. Amb aquest objectiu s'han organitzat gran quantitats d'actes que, malgrat que van començar ara ja fa alguns anys i, dels quals es podria destacar, per citar-ne algun, la recollida de mig milió de signatures, encara avui es manté l'esperit amb què es va iniciar la campanya per aconseguir definitivament el reconeixement de les seleccions esportives catalanes, i no tan sols es manté sinó que la seva força és cada vegada més gran, en nombre d'adhesions i en arguments.

Catalunya ha estat històricament qui ha impulsat la creació de federacions internacionals, esdevenint-ne així un membre de ple dret, però l'etapa franquista va tenir molt a veure amb la situació actual, ja que l'any 1941, les federacions catalanes van ser suprimides.

Ara, en un moment de reivindicació plena, i després de la participació amb tant d'èxit de la selecció catalana d'hoquei que s'ha proclamat campiona del mundial B celebrat a Macau, hi ha la possibilitat que la Federació Catalana de Patinatge sigui reconeguda oficialment per la FIRS (Federació Internacional de Patinatge) en la pròxima reunió que ha de celebrar aquest ens el pròxim 26 de novembre a Fresno. Aquest reconeixement permetria la participació de les seleccions esportives catalanes d'hoquei patins, hoquei en línia, patinatge artístic i patinatge de velocitat en competicions internacionals, recuperant d'aquesta manera l'estatus perdut.

Aquest pot ser un primer pas perquè un dia totes les federacions esportives catalanes puguin competir a escala internacional i, per això, cal denunciar les pressions que des d'altres zones de l'Estat espanyol s'estan portant a terme per impedir aquest reconeixement històric. No es tracta d'un fet aïllat que nacions sense estat participin en competicions internacionals, els precedents són nombrosos, però l'exemple més proper sigui, potser, el de les seleccions escocesa, gal·lesa i anglesa al Regne Unit o el de les Illes Feroe a Dinamarca.

És per això que avui, més que mai, cal que des de tots els àmbits de la societat es generi un gran nivell de conscienciació, i que es treballi, també més que mai, en aquest sentit perquè malgrat que hem avançat pel bon camí, aquest no serà fàcil.

Per tot això, els grups municipals de CiU i E.R.C. proposen que aquest Ple Municipal ACORDI:

Primer - DEMANAR que l'esport federat català sigui objecte del suport institucional, tant de la Generalitat de Catalunya com del Parlament, suficient per tal d'assolir la plena sobirania i pugui formar part, de ple dret, de les federacions internacionals respectives.

Segon - DEMANAR el reconeixement de les federacions esportives catalanes per part de les homòlogues internacionals i, conseqüentment, el reconeixement per part del Comitè Olímpic Internacional (COI), del Comitè Olímpic Català (COC).

Tercer - DEMANAR als partits polítics del Parlament de Catalunya el suport necessari en forma d'actuacions i/o disposicions perquè les federacions esportives catalanes puguin actuar i, en conseqüència, competir a escala internacional.

Quart - TRAMETRE aquest acord a:

- *President de la Generalitat de Catalunya.*
- *Grups Polítics del Parlament de Catalunya.*
- *Entitats Municipalistes.*
- *Consejo Superior de Deportes*
- *Federació Internacional de Patinatge (FIRS)*

Emília Torres (CiU) defensa la urgència de l'assumpte, tenint en compte que el 26 de novembre es vota a la ciutat de Fresno l'ingrés definitiu de la Federació Catalana de Patinatge a la Federació Internacional, la qual cosa pot ser extensible en el futur a d'altres esports. La declaració d'urgència, i la conseqüent ampliació de l'ordre del dia, s'aprova per unanimitat.

Quant a la moció, Emília Torres (CiU) manifesta que seria molt important el reconeixement de la Federació Catalana de Patinatge, perquè les seleccions esportives catalanes han de poder competir a nivell internacional. Afirma que les Federacions són entitats de dret privat, i que no s'han de posar més pals a les rodes respecte del reconeixement internacional.

Otger Amatller (CUP) dóna suport a la moció i proposa que es trameti també al Consejo Superior de Deportes i a la FIRS, la qual cosa s'accepta. Afirma que la societat civil avala el reconeixement, com ho demostren el mig milió de signatures de suport recollides.

Josep Ramon (PP) rebutja la moció, perquè entén que a nivell internacional s'ha de competir en cada cas a través de la Federació espanyola.

Joan Recasens (ERC) dóna suport a la moció, i recorda que ERC ja n'ha presentat algunes en el mateix sentit en el passat. Les Federacions esportives no són públiques, sinó privades, i per tant la qüestió no hauria de generar problemes ni recels.

Francisco Romero (grup Socialista, PSC-ICV) expressa el seu suport a la moció, com ja ho fa fet altres vegades.

La moció ha estat aprovada amb 20 vots a favor i 1 en contra (PP).

PRECS I PREGUNTES

En aquest apartat de l’ordre del dia, no es formula cap prec ni pregunta. Josep M. Figueras (CiU) fa una precisió sobre el redactat del dictamen corresponent al punt sisè de l’ordre del dia, la qual precisió ja s’ha incorporat al text transcrit en aquesta acta.

L'alcalde aixeca la sessió, de la qual, com a secretari, estenc aquesta acta.

El secretari,

Vist i plau
L'alcalde,

Francesc Giralt i Fernàndez

Marcel Esteve i Robert